31989L0336

23.5.1989. *EIROPAS KOPIENU OFICIĀLAIS VĒSTNESIS* L 139/19

PADOMES DIREKTĪVA

(1989. gada 3. maijs)

par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz elektromagnētisko saderību

(89/336/EEK)

EIROPAS KOPIENU PADOME,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 100.a pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu ([1]),

sadarbībā ar Eiropas Parlamentu ([2]),

ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ([3]),

tā kā jāpieņem pasākumi, kuru mērķis ir līdz 1992. gada 31. decembrim pakāpeniski izveidot iekšējo tirgu; tā kā iekšējais tirgus ir teritorija bez iekšējām robežām, kurā ir nodrošināta preču, personu, pakalpojumu un kapitāla brīva aprite;

tā kā dalībvalstis ir atbildīgas par to, lai nodrošinātu pietiekamu aizsardzību radiokomunikācijas līdzekļiem, kā arī iekārtām, to daļām vai iekārtu sistēmām, kuru darbību var ietekmēt elektrisko un elektronisko ierīču radītie elektromagnētiskie traucējumi, pret šādiem traucējumiem;

tā kā dalībvalstis ir arī atbildīgas par to, lai nodrošinātu, ka elektroenerģijas sadales tīkli ir aizsargāti no elektromagnētiskajiem traucējumiem, kas var ietekmēt tos un tātad to barotās iekārtas;

tā kā Padomes 1986. gada 24. jūlija Direktīva 86/361/EEK par telekomunikāciju terminālu iekārtu tipveida apstiprinājumu savstarpējas atzīšanas sākumstadiju ([4]) jo īpaši attiecas uz šādu iekārtu normālas darbības laikā izstarotiem signāliem un publisko telekomunikāciju tīklu aizsardzību pret traucējumiem; tā kā tādējādi joprojām jānodrošina atbilstīga šo tīklu un tiem pieslēgto iekārtu aizsardzība pret īslaicīgiem gadījuma rakstura signālu izraisītiem traucējumiem, kurus var izstarot šīs iekārtas;

tā kā dažās dalībvalstīs obligāti noteikumi īpaši formulē pieļaujamo elektromagnētisko traucējumu līmeni, kuru šīs iekārtas var radīt un šo iekārtu imunitātes pakāpi pret minētajiem traucējumiem; tā kā minētie obligātie noteikumi noteikti nerada atšķirīgus drošības līmeņus dažādās dalībvalstīs, bet to nevienādība kavē tirdzniecību Kopienā;

tā kā jāsaskaņo valstu tiesību akti par drošību, lai garantētu elektrisko un elektronisko aparātu brīvu apriti, nepazeminot dalībvalstīs pamatoti pieņemto drošības līmeni;

tā kā Kopienas tiesību akti pašreizējā veidā nodrošina, ka atkāpjoties no viena Kopienas pamatnoteikuma, proti, preču brīvas aprites, šķēršļi tirdzniecībai Kopienā, ko rada atšķirības valstu tiesību aktos, kuri attiecas uz preču realizāciju, jāpieņem, ciktāl attiecīgos noteikumus var atzīt par vajadzīgiem, lai nodrošinātu atbilstību pamatprasībām; tā kā tādējādi tiesību aktu saskaņošana šajā noteiktajā gadījumā ir jāattiecina uz tiem noteikumiem, kuri nepieciešami, lai atbilstu aizsardzības prasībām attiecībā uz elektromagnētisko saderību; tā kā šīm prasībām jāaizstāj atbilstīgi valstu tiesību akti;

([1]) OV C 322, 2.12.1987., 4. lpp.
([2]) OV C 262, 10.10.1988., 82. lpp. un OV C 69, 20.3.1989., 72. lpp.
([3]) OV C 134, 24.5.1988., 2. lpp.
([4]) OV L 217, 5.8.1986., 21. lpp.

tā kā tādējādi šī direktīva nosaka tikai aizsardzības prasības attiecībā uz elektromagnētisko saderību; tā kā, lai atvieglotu atbilstības minētajām prasībām pārbaudi, vajadzīgi Eiropas līmenī saskaņoti standarti, kas attiecas uz elektromagnētisko saderību, lai iekārtas, kas atbilst tiem, varētu uzskatīt par atbilstīgām aizsardzības prasībām; tā kā šos Eiropas līmenī saskaņotos standartus izstrādā privātas organizācijas, un tiem jāpaliek neobligātiem; tā kā šajā nolūkā Eiropas Elektrotehnikas standartizācijas komiteja (CENELEC) atzīta kā iestāde, kas ir kompetenta šīs direktīvas darbības jomā, lai pieņemtu saskaņotus standartus atbilstīgi vispārējām pamatnostādnēm par sadarbību starp Komisiju un Eiropas Standartizācijas komiteju (CEN) un CENELEC, kas parakstīta 1984. gada 13. novembrī; tā kā šajā direktīvā saskaņoti standarti ir tehniska specifikācija (Eiropas standarti vai saskaņošanas dokuments), ko Komisijas uzdevumā apstiprinājusi CENELEC saskaņā ar noteikumiem Padomes 1983. gada 28. marta Direktīvā 83/189/EEK, ar ko nosaka procedūru, kā sniegt informāciju tehnisko standartu un noteikumu jomā [1], kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 88/182/EEK [2], un atbilstīgi iepriekšminētajām vispārējām pamatnostādnēm;

tā kā līdz tiks pieņemti saskaņoti standarti šajā direktīvā, preču brīvu apriti Kopienas līmenī jāveicina, atzīstot to kā pārejas laika pasākumu, iekārtas, kas atbilst pieņemtajiem valstu standartiem, saskaņā ar Kopienas pārbaudes procedūru, nodrošinot tā, ka minētie valstu standarti atbilst šajā direktīvā minētajiem aizsardzības mērķiem;

tā kā EK atbilstības deklarācijai, kas attiecas uz iekārtām, piemīt savas atbilstības prezumpcija šai direktīvai; tā kā šai deklarācijai jābūt izveidotai visvienkāršākajā formā;

tā kā, lai Direktīvā 86/361/EEK minēto iekārtu dēļ sasniegtu efektīvu aizsardzību attiecībā uz elektromagnētisko saderību, atbilstība šīs direktīvas noteikumiem tomēr jāapstiprina ar marķējumu vai atbilstības sertifikātiem, kurus izsniedz dalībvalstīs pilnvarotās iestādes; tā kā, lai veicinātu šo iestāžu izsniegtā marķējuma un sertifikātu savstarpēju atzīšanu, jāsaskaņo kritēriji, kas ņemami vērā piešķirot šo marķējumu un sertifikātus;

tā kā tomēr ir iespējams, ka šāda iekārta var traucēt radiokomunikāciju un telekomunikāciju tīklu darbību; tā kā tādēļ jāizstrādā šā riska samazināšanas procedūra;

tā kā šī direktīva attiecas uz Direktīvās 76/889/EEK [3] un 76/890/EEK [4] minētajām ierīcēm un aprīkojumu, kas saistītas ar dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz elektriskās sadzīves tehnikas, pārnēsājamo darbarīku un līdzīgu ierīču radītajiem radiotraucējumiem un uz to radiotraucējumu samazināšanu, kurus rada ar starteriem apgādātas dienasgaismas spuldzes; tā kā šī iemesla dēļ minētās direktīvas ir jāatceļ,

IR PIEŅĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Šajā direktīvā.

1. "Iekārta" ir visas elektriskās un elektroniskās ierīces kopā ar instalācijām, kurās ir elektriskas un/vai elektroniskas daļas.

2. "Elektromagnētiskie traucējumi" ir visas elektromagnētiskās parādības, kas var samazināt iekārtas, tās daļas vai iekārtu sistēmas darbību. Elektromagnētiskie traucējumi var būt elektromagnētiskais troksnis, nevēlami signāli vai pārmaiņas pašā elektromagnētisko viļņu izplatības vidē.

3. "Imunitāte" ir iekārtas, tās daļas vai iekārtu sistēmas spēja apmierinoši darboties elektromagnētisko traucējumu klātbūtnē.

4. "Elektromagnētiskā savietojamība" ir iekārtas, tās daļas vai iekārtu sistēmas spēja normāli darboties elektromagnētiskajā vidē, neradot kaitīgus elektromagnētiskos traucējumus citai iekārtai, tās daļai vai iekārtu sistēmai, kas atrodas šajā vidē.

5. "Kompetenta iestāde" ir jebkura iestāde, kas atbilst II pielikumā minētajiem kritērijiem un ir atzīta par tādu.

6. "EK tipa pārbaudes sertifikāts" ir dokuments, kurā 10. panta 6. punktā minētā pilnvarotā iestāde apstiprina, ka pārbaudītais iekārtas modelis atbilst attiecīgajiem šīs direktīvas noteikumiem.

2. pants

1. Šī direktīva attiecas uz iekārtu, kas var radīt elektromagnētiskos traucējumus vai arī uz iekārtas darbību, kuru var ietekmēt šādi traucējumi.

Tā formulē attiecīgās aizsardzības prasības un pārbaudes procedūras.

[1] OV L 109, 26.4.1983., 8. lpp.
[2] OV L 81, 26.3.1988., 75. lpp.
[3] OV L 336, 4.12.1976., 1. lpp.
[4] OV L 336, 4.12.1976., 22. lpp.

2. Ciktāl šajā direktīvā norādītās aizsardzības prasības ir saskaņotas ar citām īpašām direktīvām attiecībā uz konkrētām iekārtām, tiktāl šī direktīva neattiecas vai zaudē spēku attiecībā uz šādu iekārtu vai aizsardzības prasībām, minētajām īpašajām direktīvām spēkā stājoties.

3. Radioamatieru lietotās radioiekārtas Starptautiskās elektrosakaru konvencijas noteikumu par radiosakariem 1. panta 53. definīcijas nozīmē izslēgtas no šīs direktīvas darbības jomas, ja vien šādas iekārtas netiek piedāvātas komerciālos nolūkos.

3. pants

Dalībvalstis pieņem atbilstīgus pasākumus, lai nodrošinātu, ka 2. pantā minētas iekārtas var laist tirgū vai nodot ekspluatācijā tikai tad, ja tās atbilst šajā direktīvā noteiktajām prasībām, ja tās pareizi uzstādītas un uzturētas kārtībā, un ja šīs iekārtas tiek lietotas atbilstīgi paredzētajiem mērķiem.

4. pants

Iekārta, kas minēta 2. pantā, ir konstruēta tā, ka:

a) tās radītie elektromagnētiskie traucējumi nepārsniedz radio un telekomunikāciju iekārtu, kā arī citu iekārtu normālai darbībai nepieciešamo šo traucējumu līmeni;

b) tai ir pietiekams imunitātes pret elektromagnētiskajiem traucējumiem līmenis, kas ļauj šai iekārtai normāli darboties.

Galvenās aizsardzības prasības ir norādītas III pielikumā.

5. pants

Dalībvalstis nedrīkst tādu iemeslu dēļ, kas saistīti ar elektromagnētisko savietojamību, kavēt šajā direktīvā minēto iekārtu, kuras tādējādi atbilst šīs direktīvas prasībām, realizāciju un nodošanu ekspluatācijā šo valstu teritorijā.

6. pants

1. Šīs direktīvas prasības neliedz piemērot jebkurā dalībvalstī šādus īpašos pasākumus:

a) pasākumus attiecībā uz iekārtu nodošanu ekspluatācijā un lietošanu konkrētā vietā, lai pārvarētu esošu vai paredzamu elektromagnētiskās saderības problēmu;

b) pasākumus attiecībā uz iekārtu uzstādīšanu, kas pieņemti, lai garantētu publisko telekomunikāciju tīklu un drošības nolūkiem lietoto radioviļņus uztverošu vai izstarojošu staciju aizsardzību.

2. Neskarot Direktīvu 83/189/EEK, dalībvalstis informē Komisiju un citas dalībvalstis par īpašajiem pasākumiem, kas pieņemti, ievērojot 1. punktu.

3. Īpašos pasākumus, kas ir atzīti par pamatotiem, iekļauj attiecīgā paziņojumā, kuru Komisija publicē *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī*.

7. pants

1. Dalībvalstis paļaujas uz to, ka 4. pantā minētās iekārtas gadījumā aizsardzības prasības atbilst:

a) attiecīgiem valstu standartiem, kas pārņem saskaņotos standartus, kuru atsauču numuri ir publicēti *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī*. Dalībvalstis publicē šo savu standartu atsauču numurus;

b) vai arī attiecīgiem 2. punktā minētajiem valstu standartiem, ja šādu standartu aptvertajās jomās nepastāv saskaņoti standarti.

2. Dalībvalstis paziņo Komisijai savu standartu tekstus, kā minēts 1. punkta b) apakšpunktā, kurus tās uzskata par atbilstīgiem 4. pantā minētajām aizsardzības prasībām. Komisija tūlīt nosūta šos standartu tekstus citām dalībvalstīm. Saskaņā ar 8. panta 2. punktā paredzēto procedūru, Komisija informē to standartu izstrādātājas dalībvalstis, uz kuriem ir attiecināma atbilstības prezumpcija 4. pantā minētajām aizsardzības prasībām.

Dalībvalstis publicē savu standartu atsauču numurus. Komisija tos publicē arī *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī*.

3. Dalībvalstis pieņem, ja ražotājs nav piemērojis vai ir piemērojis tikai daļēji 1. punktā minētos standartus vai ja šādi standarti nepastāv, iekārtu uzskata par atbilstīgu aizsardzības prasībām un to apliecina 10. panta 2. punktā paredzētie atbilstības apliecinājuma veidi.

8. pants

1. Ja dalībvalsts vai Komisija uzskata, ka 7. panta 1. punkta a) apakšpunktā minētie saskaņotie standarti tikai daļēji atbilst 4. pantā minētajām prasībām, tad attiecīgā dalībvalsts vai Komisija ar konkrēto jautājumu, izklāstot šādas rīcības iemeslus, vēršas pie Pastāvīgās komitejas (še turpmāk "Komiteja"), kas izveidota saskaņā ar Direktīvu 83/189/EEK. Komiteja nekavējoties dod atzinumu.

Saņemot Komitejas atzinumu, tiklīdz iespējams Komisija informē dalībvalstis par to, vai šie standarti, kuru publikācijas minētas 7. panta 1. punkta a) apakšpunktā, jāatsauc pilnībā vai daļēji.

2. Pēc 7. panta 2. punktā minētā paziņojuma saņemšanas, Komisija konsultējas ar Komiteju. Saņemot Komitejas atzinumu, tiklīdz iespējams, Komisija informē dalībvalstis par to, vai uz konkrētajiem valstu standartiem ir attiecināma atbilstības prezumpcija, un ja ir, tad atsauces uz šiem standartiem publicē valsts līmenī.

Ja Komisija vai dalībvalsts uzskata, ka valsts standarti vairs neatbilst nepieciešamajiem nosacījumiem par 4. pantā minētajām aizsardzības prasībām uz atbilstības prezumpcijas attiecināšanu, Komisija konsultējas ar Komiteju, kura nekavējoties sniedz savu atzinumu. Saņemot Komitejas atzinumu, tiklīdz iespējams, Komisija informē dalībvalstis par to, vai uz konkrētajiem standartiem turpina attiecināt atbilstības prezumpciju, un ja nē, tad tie ir pilnībā vai daļēji jāatsauc no 7. panta 2. punktā minētajām publikācijām.

9. pants

1. Ja dalībvalsts pārliecinās, ka iekārta, kam pievienots kāds no 10. pantā minētajiem apliecinājuma veidiem, neatbilst 4. pantā minētajām aizsardzības prasībām, tā veic atbilstīgus pasākumus, lai iekārtu izņemtu no tirgus, aizliegtu tās realizāciju vai ierobežotu tās brīvu apriti.

Attiecīgā dalībvalstis tūlīt informē Komisiju par visiem šādiem pasākumiem, motivējot tos un īpaši norādot, vai neatbilstību rada:

a) neatbilstība 4. pantā minētajām aizsardzības prasībām, ja iekārta neatbilst 7. panta 1. punktā minētajiem standartiem;

b) nepareiza 7. panta 1. punktā minēto standartu piemērošana;

c) pašu 7. panta 1. punktā minēto standartu nepilnības.

2. Tiklīdz iespējams, Komisija apspriežas ar attiecīgajām pusēm. Ja pēc šīs apspriedes Komisija konstatē, ka pasākumi ir pamatoti, tā tūlīt par to informē dalībvalsti, kura šos pasākumus ir veikusi, kā arī pārējās dalībvalstis.

Ja 1. punktā minētais lēmums pieņemts sakarā ar trūkumiem standartos un ja dalībvalsts nolēmusi sāktos pasākumus turpināt, kā arī sāk 8. pantā minēto procedūru, Komisija, apspriedusies ar attiecīgajām pusēm, divos mēnešos iesniedz šo jautājumu Komitejai.

3. Ja iekārtai, kas neatbilst prasībām, pievienots kāds no 10. pantā minētajiem apliecinājuma veidiem, kompetentā dalībvalsts attiecīgi vēršas pret apliecinājuma izsniedzēju un par to informē Komisiju un citas dalībvalstis.

4. Komisija nodrošina, lai dalībvalstis tiktu pastāvīgi informētas par šīs procedūras norisi un rezultātiem.

10. pants

1. Iekārtas, kurai ražotājs piemērojis 7. panta 1. punktā minētos standartus, atbilstību šai direktīvai apliecina EK atbilstības deklarācija, ko sagatavo ražotājs vai viņa pilnvarotais Kopienā reģistrētais pārstāvis. Deklarāciju glabā pieejamu kompetentajām institūcijām 10 gadus pēc iekārtas realizācijas.

Ražotājs vai viņa pilnvarotais Kopienā reģistrētais pārstāvis iekārtu vai tās iepakojumu, lietošanas instrukciju vai garantijas sertifikātu marķē ar EK atbilstības marķējumu.

Ja ne ražotājs, ne viņa pilnvarotais pārstāvis nav reģistrēti Kopienā, tad personai, kas piedāvā iekārtu Kopienas tirgū, ir pienākums glabāt pieejamu šo EK atbilstības deklarāciju.

Noteikumi par EK atbilstības deklarāciju un EK atbilstības marķējumu ir norādīti I pielikumā.

2. Iekārtas, kurām ražotājs nav piemērojis vai tikai daļēji piemērojis 7. panta 1. punktā minētos standartus vai kurām šādi standarti nepastāv, ražotājs vai viņa pilnvarotais Kopienā reģistrētais pārstāvis tehnisko dokumentāciju glabā pieejamu attiecīgajām kompetentajām iestādēm pēc iekārtas realizācijas. Šajā dokumentācijā raksturota iekārta, norādītas lietojamās procedūras, lai nodrošinātu iekārtas atbilstību 4. pantā norādītajām aizsardzības prasībām un ietverts kompetentas iestādes izsniegts tehniskais ziņojums vai sertifikāts.

Tehnisko dokumentāciju glabā pieejamu kompetentajām institūcijām 10 gadus pēc iekārtas realizācijas.

Ja ne ražotājs, ne viņa pilnvarots pārstāvis nav reģistrēts Kopienā, personai, kas piedāvā iekārtu Kopienas tirgū, ir pienākums darīt pieejamu šo tehnisko dokumentāciju.

Iekārtas atbilstību tehniskajā dokumentācijā minētajai informācijai pārbauda atbilstīgi 1. punktā noteiktajai procedūrai.

Ievērojot šī punkta noteikumus, dalībvalstis paļaujas uz to, ka šāda iekārta atbilst 4. pantā minētajām aizsardzības prasībām.

3. Ja 7. panta 1. punktā minētie standarti vēl nav pieņemti, tad vēlākais līdz 1992. gada 31. decembrim kā pārejas laiku attiecīgajai iekārtai, neskarot šā panta 2. punkta noteikumus, var turpināt piemērot valstu režīmus, kuri ir spēkā dienā, kad pieņem šo direktīvu, ievērojot minēto noteikumu atbilstību Līguma noteikumiem.

4. Direktīvas 86/361/EEK 2. panta 2. punktā minētās iekārtas atbilstību šīs direktīvas noteikumiem pārbauda atbilstīgi 1. punktā noteiktajai procedūrai, līdzko ražotājs vai viņa pilnvarotais Kopienā reģistrētais pārstāvis ir saņēmuši šīs iekārtas EK tipa pārbaudes sertifikātu, kuru izsniegusi kāda no šā panta 6. punktā minētajām pilnvarotajām iestādēm.

5. Radiokomunikāciju pārraidēm konstruētas iekārtas, kā definēts Starptautiskās elektrosakaru savienības konvencijā, atbilstību šīs direktīvas noteikumiem apstiprina saskaņā ar 1. punktā noteikto procedūru, līdzko ražotājs vai viņa pilnvarotais Kopienā reģistrētais pārstāvis ir saņēmuši šīs iekārtas EK tipa pārbaudes sertifikātu, kuru izsniegusi kāda no šā panta 6. punktā minētajām pilnvarotajām iestādēm.

Šis noteikums neattiecas uz iepriekšminēto iekārtu, ja tā ir īpaši konstruēta un paredzēta radioamatieriem 2. panta 3. punkta nozīmē.

6. Katra dalībvalsts informē Komisiju un citas dalībvalstis par šajā pantā minētajām kompetentajām iestādēm un 4. un 5. punktā minētajām organizācijām, kuras ir atbildīgas par EK tipa pārbaudes sertifikāta izsniegšanu. Komisija informācijas nolūkos publicē šo iestāžu un organizāciju sarakstu *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī* un nodrošina šā saraksta atjaunināšanu.

Šajā paziņojumā norāda, vai minēto iestāžu kompetencē ir pārbaudīt visas šajā direktīvā minētās iekārtas, vai to atbildība ir ierobežota un attiecināta uz konkrētām jomām.

Dalībvalstis piemēro II pielikumā minētos kritērijus pilnvarojamo iestāžu novērtēšanai.

Iestādes, kuras atbilst attiecīgu saskaņotu standartu noteiktiem novērtēšanas kritērijiem, uzskata par atbilstīgām iepriekšminētajiem kritērijiem.

Dalībvalsts, kas apstiprinājusi iestādi, apstiprinājumu atsauc, ja konstatē, ka šī iestāde vairs neatbilst II pielikumā minētajiem kritērijiem. Tā tūlīt dara to zināmu Komisijai un pārējām dalībvalstīm.

11. pants

Nr. 1992. gada 1. janvāra atceļ Direktīvas 76/889/EEK un 76/890/EEK.

12. pants

1. Dalībvalstīs līdz 1991. gada 1. jūlijam pieņem un publicē normatīvos un administratīvos aktus, kas nepieciešami, lai izpildītu šīs direktīvas prasības. Tās par to informē Komisiju.

Dalībvalstis piemēro šos noteikumus no 1992. gada 1. janvāra.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus savu tiesību aktu noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

13. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē, 1989. gada 3. maijā

Padomes vārdā —

priekšsēdētājs

P. SOLBES

I PIELIKUMS

1. **EK atbilstības deklarācija**

EK atbilstības deklarācijā jāiekļauj šādas ziņas:

— tādas iekārtas apraksts, uz kuru attiecas deklarācija,

— atsauce uz specifikācijām, saskaņā ar kurām deklarē iekārtas atbilstību, un ja nepieciešams, uz ieviestajiem valstu pasākumiem, lai nodrošinātu iekārtas atbilstību direktīvas noteikumiem,

— ziņas par personu, kas tiesīga parakstīties ražotāja vai viņa pilnvarotā pārstāvja vietā,

— ja nepieciešams, atsauce uz EK tipa pārbaudes sertifikātu, ko izsniegusi pilnvarotā iestāde.

2. **EK atbilstības marķējums**

— EK atbilstības marķējums sastāv no burtiem CE, kā norādīts turpmāk, un tā gada skaitļiem, kad šī iekārta tika marķēta,

— ja nepieciešams, šim marķējumam pievieno īpašus burtus, kurus lieto pilnvarotā iestāde, kura izsniedz EK tipa pārbaudes sertifikātus,

— ja uz iekārtu attiecas citas direktīvas, kuras paredz EK atbilstības marķējuma lietošanu, tad minētās iekārtas marķēšana ar EK atbilstības marķējumu norāda arī uz atbilstību šo direktīvu attiecīgajām prasībām.

II PIELIKUMS

Pilnvarojamo iestāžu novērtēšanas kritēriji

Dalībvalstu izraudzītajām iestādēm jāatbilst šādiem obligātiem nosacījumiem.

1. Tām ir personāls, vajadzīgie līdzekļi un iekārtas.
2. To personālam ir vajadzīgās zināšanas un profesionāla godprātība.
3. To darbinieki un tehniskais personāls, izdarot pārbaudes, gatavojot ziņojumus, izsniedzot sertifikātus un veicot šajā direktīvā paredzēto pārbaudi, ir objektīvs attieksmē pret visām aprindām, grupām vai personām, kas tieši vai netieši saistītas ar konkrēto produktu.
4. Personāls neizpauž dienesta noslēpumus.
5. To darbiniekiem ir civiltiesiskās atbildības apdrošināšanas polises, ja vien, saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem, šo apdrošināšanu nesedz valsts.

Kompetentas dalībvalstu iestādes periodiski pārbauda 1. un 2. punktā minēto nosacījumu izpildi.

III PIELIKUMS

Galveno aizsardzības prasību ilustratīvs saraksts

Iekārtas radītais maksimālais elektromagnētisko traucējumu līmenis nedrīkst traucēt it īpaši šādu iekārtu darbību:

a) mājas radiouztvērēju un televizoru darbību;

b) rūpniecisko iekārtu darbību;

c) pārnēsājamo radioaparātu darbību;

d) pārnēsājamo radioaparātu un komerciālo radiotelefonu iekārtu darbību;

e) medicīnas un zinātnes vajadzībām paredzēto iekārtu darbību;

f) informācijas tehnoloģijas iekārtu darbību;

g) mājsaimniecības elektrisko un elektronisko ierīču darbību;

h) aeronavigācijas un kuģu navigācijas iekārtu darbību;

i) apmācībai paredzēto iekārtu darbību;

j) telekomunikāciju tīklu un to iekārtu darbību;

k) skaņas un televīzijas apraides raidītāju darbību;

l) parasto un dienasgaismas lampu darbību.

Iekārtas, un jo īpaši no a) līdz l) apakšpunktā minētās iekārtas, jākonstruē tā, lai tām būtu atbilstīgs elektromagnētiskās imunitātes līmenis parastā elektromagnētiskās saderības vidē, kurā iekārtas ir paredzēts lietot tā, ka ļauj tām darboties bez traucējumiem, ņemot vērā 7. pantā noteiktajiem standartiem atbilstīgu iekārtu radītu elektromagnētisko traucējumu līmeni.

Nepieciešamajai informācijai, lai iekārtu varētu lietot atbilstīgi paredzētajiem mērķiem, jābūt iekļautai iekārtas lietošanas instrukcijā.